

Jagten på forskere med integritet

Kristeligt Dagblad, d. 8. maj, af lektor Lone Nørgaard

Der går et spøgelse igennem den pædagogiske forskningsverden. Et totalitært spøgelse i form af en klapjagt på de ganske, ganske få kritiske røster, der gør oprør mod tsunamien af floskler og abstraktioner fra præsteskrabet på det pædagogiske parnas.

Senest er Thomas Aastrup Rømer kommet i orkanens øje. Hvorfor? Thomas Aastrup Rømer, lektor i pædagogik på institut for uddannelse og pædagogik, Aarhus Universitet, har gennem sin karriere tilladt sig at sige nogle sandheder i form af væsentlig og dokumenteret kritik af kollegers strømlinede "kun én diskurs gælder"-forskning.

Han har på den konto nu for tredje gang fået en invitation til en kammeratlig samtale med Aarhus Universitets ledelse - denne gang med juridisk bisidder. Senest drejer det sig om, at ledelsen har modtaget to klager over Rømer fra professor Dorthe Staunæs og lektor Malou Juelskjær. De anklager Thomas Rømer for "had" og "tilsvining". Hans brøde er at have leveret en syleskarp og velfortjent kritik af artiklen "Klasseledelse - all inclusive: lærings-centreret ledelse af sanser, affekter og rytmer", som de to har skrevet i bogen " Klasseledelsens dilemmaer".

Kæden er desværre hoppet helt af for de stakkels kvinder, der tydeligvis ikke kan tåle at få modspil i form af kvalificeret kritik. Jeg kan med 30 års lærergerningserfaring i rygsækken varmt opfordre til at læse hele Erasmusine Montani-artiklen.

Thomas Aastrup Rømer har som seriøs forsker pligt til ikke at forholde sig tavs, når pædagogiske forskerkolleger ifører sig ideologiske skyklapper.